



## ת"פ (רמלה) 16470-03-21 - מדינת ישראל נ' ג'ורג' סוסו

ת"פ (רמלה) 16470-03-21 - מדינת ישראל נ' ג'ורג' סוסו

ת"פ (רמלה) 16470-03-21

מדינת ישראל

נגד

ג'ורג' סוסו

ע"י ב"כ עו"ד שני דרי

בית משפט השלום ברמלה

[24.09.2024]

כבוד השופט הישם אבו שחאדה

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין). לא הייתה הסכמה בין הצדדים לעניין העונש.
2. על פי החלק הכללי לכתב האישום המתוקן, עבד מ"א (להלן: מ') כנהג בתחנת מוניות X אשר נמצאת בתחומי העיר רמלה (להלן: תחנת המוניות). כמן כן, עבדו בתחנת המוניות גם א"א (להלן: המתלונן) והנאשם.
3. החל משנת 2015 ואילך התגלע סכסוך עבודה בין הנאשם לבין מ', א' (המתלונן) ואביהם שעיקרו ענייני שליטה בתחנת המוניות (להלן: הסכסוך). על פי עובדות כתב האישום המתוקן, עובר למתואר להלן, היו חילופי דברים בין המתלונן לנאשם.
4. בתאריך 22.4.2019 בשעה 16:00 או בסמוך לכך, בסמוך לתחנת המוניות, תקף הנאשם את המתלונן בכך שהכה בפניו באמצעות ידו הימנית, אחז בראשו באמצעות ידיו והפילו לרצפה, וזאת בעוד המתלונן מנסה להגן על עצמו באמצעות ידיו.
5. בהמשך, הגיעו אחרים שזהותם ידועה למאשימה והרחיקו את השניים. כתוצאה מכך, נחבל הנאשם בידו והובא לטיפול רפואי בידו ובעינו השמאלית.
6. כתוצאה מהמתואר לעיל, פונה המתלונן על ידי אמבולנס לטיפול רפואי ונגרמו לו חבלות בדמות סימנים אדומים במצח ורגישות בצלעות.



## תסקיר שירות המבחן

### 7. התקבל תסקיר לעונש מטעם שירות המבחן ולהלן עיקריו:

א. הנאשם בן 52 שנים, רווק ועובד כמנהל תחנת המוניות "מוניות אבע"מ" והוא גם בעל מניות בחברה. לנאשם שתי הרשעות קודמות בעבירות לפי חוק התכנון והבניה. הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי ושומר על תפקוד תעסוקתי רציף.

ב. הנאשם הביע הבנה ברורה באשר להשלכות מעשיו והפגיעה במתלונן וביטא חרטה על התנהלותו. מהתסקיר עולה שהסיכון להישנות עבירות אלימות בעתיד הינו נמוך. לאור האמור, שירות המבחן המליץ לבטל את הרשעתו של הנאשם ולהשית עליו עונש של שעות שירות לתועלת הציבור.

### הצהרת נפגע העבירה

8. הוגשה הצהרת נפגע העבירה מטעם המתלונן (ת/1) ולהלן עיקריה: למתלונן נגרם נזק פיזי ונפשי מתקיפת הנאשם; הוא הותקף מול בני משפחתו וחבריו וקולגות ולכן מרגיש מושפל; לאחר שהנאשם נבחר כמנהל תחנת המוניות המתלונן עזב את התחנה ועבר לעבוד במקום אחר.

### טענות הצדדים

### 9. להלן טענות המאשימה לעניין העונש בתמצית:

א. הנאשם תקף את המתלונן לאור יום וגרם לו לחבלות. המאשימה הגישה במהלך הטיעונים לעונש את הסרטון שמתעד את אירוע התקיפה במלואו ושם ניתן לראות את הנאשם ממשיך לתקוף את המתלונן בידיו ובבעיטות וזאת גם לאחר שהמתלונן היה שרוע על הרצפה. אילולא התערבות אנשים שהיו במקום ושמשכו את הנאשם מהמתלונן, הנאשם היה ממשיך להכות אותו ולא מרפה ממנו.

ב. מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד שנת מאסר בפועל. המאשימה עתרה לשלושה חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות בצירוף מאסר על תנאי, פיצוי למתלונן וקנס.

ג. המאשימה לא מקבלת את המלצת שירות המבחן ומתנגדת לביטול ההרשעה הן בשל העובדה שמדובר באירוע אלימות חמור והן משום שלא הוכח שיגרם לנאשם נזק מוחשי וקונקרטי מעצם ההרשעה.

### 10. להלן טענות ההגנה לעניין העונש בתמצית:

א. למתלונן לא נגרם נזק גופני ארוך טווח. המתלונן מתפקד ועובד ולא ניתן לנתק את האירוע מושא כתב האישום מהסכסוך העסקי המתמשך שהיה ביניהם ונמשך מספר שנים. הנאשם גם הביע חרטה וקיבל אחריות על מעשיו.

ב. השארת ההרשעה על כנה תפגע במטה לחמו של הנאשם. ההכנסה העיקרית של הנאשם היא מעבודתו כמנהל תחנת המוניות. בתקנון של תחנת המוניות נאמר שקיומה של הרשעה פלילית עבור חבר בתחנה מעניקה סמכות

לשאר חברי התחנה לבצע הצבעה ביניהם באסיפה הכללית להפסקת חברותו בתחנה. לכן, יש לבטל את ההרשעה של הנאשם.

### שאלת ביטול ההרשעה

11. בפסיקה נקבע שהכלל הוא שהליך פלילי אמור להסתיים בהרשעה והחריג הוא אי הרשעה וגם זאת רק במקרים חריגים ויוצאי דופן. כמו כן, האפשרות של אי ההרשעה שמורה למצבים שבהם מתקיימים שני תנאים מצטברים:

ראשית, נסיבות העבירה מאפשרות להימנע מהרשעה מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים (להלן: האינטרס הציבורי);

שנית, הנאשם הוכיח שייגרם לו נזק מוחשי וקונקרטי מעצם ההרשעה (להלן: הוכחת נזק מוחשי וקונקרטי) (ראו למשל רע"פ 4070/14 פלזניץ נ' מדינת ישראל, פסקה 9 לפסק דינו של השופט שוהם (פורסם בנבו, 17.6.2014)).

אדון בכל אחד מהתנאים הללו בנפרד.

### התנאי הראשון: האינטרס הציבורי

12. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין. אביא להלן דוגמה מפסיקתו של בית המשפט העליון שבה הייתה התייחסות לשאלה האם

האינטרס הציבורי מתיר סיום הליך פלילי ללא הרשעה בעת שמדובר בעבירות אלימות כדוגמת העבירה שבעסקינן.

13. רע"פ 3589/14 לוזון נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 10.6.14) (להלן: עניין לוזון). המבקש עבד בתחום ההוראה

הורשע בבית משפט השלום בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. על פי עובדות כתב האישום המתוקן,

במועד הרלוונטי לכתב האישום המתוקן, המבקש נמנה על ארגון שנקרא "כוח לעובדים". בעת עריכת כנס שקשור

לארגון, נכח במקום המתלונן וחילק עלונים מטעמו של ארגון מתחרה. כתוצאה מכך, התפתחו חילופי דברים בין

המבקש למתלונן שבמהלכם הכה המבקש באמצעות אגרופו בראשו של המתלונן וגרם לו לתזוזה בשן.



14. בעניין לזון, בית משפט השלום גזר עליו 150 שעות לתועלת הציבור וביטל את ההרשעה בשל הנזק שעלול להיגרם לו בתחום התעסוקה. המבקש כיהן כחבר מועצה, היה יושב ראש ארגון "כוח לעובדים", נעדר עבר פלילי והרשעתו הפלילית עלולה למנוע את העסקתו במסגרות אקדמיות. המדינה הגישה ערעור על קולת העונש, לרבות על התוצאה של אי הרשעה. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור והרשיע את המבקש. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש על פסק דינו של בית המשפט המחוזי נדחתה. בפסקה 8 להחלטתו, כבוד השופט שוהם, אמר את הדברים הבאים:

"יתר על כן, אף אם אניח לטובתו של המבקש, ומבלי לקבוע מסמרות בדבר, כי הוא אכן עומד בדרישה הנוגעת לפגיעה בשיקומו, סבורני כי הוא אינו עונה על תנאי השני, שעניינו סוג העבירה ונסיבותיה, דבר שאינו מאפשר לסיים את ההליך באי-הרשעה. המבקש הורשע בכך שבמהלכו של כנס שהיה פתוח לציבור, ונגע להתאגדותם של העובדים במקום עבודתו, הוא תקף באגרופו פעיל המשתייך לארגון עובדים מתחרה. תקיפתו של המתלונן גרמה לחבלה של ממש באחת משיניו והצריכה טיפול רפואי. המבקש ביצע מעשה אלימות חמור, שפגע בכבודו ובשלמות גופו של המתלונן, כמו-גם בזכותו לבטא את דעותיו בפומבי, וכל זאת אך משום שהמתלונן החזיק בדעות המנוגדות לשלו. לצערנו, מעשי אלימות מעין אלו נפוצים למדי במחוזותינו, והננו עדים, לעיתים קרובות, לחילופי דברים הנוטים להידרדר במהירות לחילופי מהלומות. לפיכך, הנני סבור כי סוג העבירה אותה ביצע המבקש אינו מאפשר להימנע מהרשעתו של המבקש".  
(ההדגשות שלי ה'א'ש').

15. במקרה שבפני, הנאשם תקף את המתלונן, בכך שהכה בפניו באמצעות ידו, אחז בראשו והפילו לרצפה וגם לאחר מכן המשיך להכותו. המתלונן פונה על ידי אמבולנס לטיפול רפואי ונגרמו לו חבלות בדמות סימנים אדומים במצח ורגישות בצלעות. הרקע לאלימות הוא סכסוך במקום העבודה על אופן ניהול תחנת המוניות.  
16. מדובר במעשי אלימות חמורים שראויים ליגיו. לא יעלה על הדעת שפתרון סכסוך עבודה ייעשה בכוח הזרוע על ידי תקיפת קולגות למקום העבודה ותוך השפלתם ברבים וזאת אך בשל העובדה שדעתם שונה מדעתו של הנאשם לגבי אופן ניהול תחנת המוניות. לפיכך, הנני קובע שהאינטרס הציבורי מחייב הותרת ההרשעה על כנה בשל העובדה שמדובר בעבירת אלימות חמורה.

התנאי השני: הוכחת נזק מוחשי וקונקרטי

17. יוזכר, על מנת לבטל את ההרשעה, צריכים להתקיים שני תנאים מצטברים. מאחר וכבר קבעתי שהאינטרס הציבורי אינו מאפשר סיום ההליך שבפני ללא הרשעה, מתייתר הצורך לדון בתנאי השני של הוכחת נזק מוחשי וקונקרטי. מעבר לנדרש, אדון גם בתנאי השני ואבהיר שגם תנאי זה לא מתקיים.

18. סעיף 17 לתקנון של חברת "מוניות אבע"מ" (נ/4) (להלן: התקנון) קובע כדלקמן:



17. חבר שהורשע בפלילים בעבירה חמורה או עבירה הפוגעת בשמה הטוב של התחנה או שהוכרז כפושט רגל או באם חלה במחלת רוח תמידית שתוכח במסמכים רפואיים, יושעה מחברותו בתחנה ומנייתו תירכש ע"י התחנה או ע"י מועמד מטעם התחנה וזאת לאחר הצבעת האסיפה הכללית ברוב של 90% מחברי התחנה ולאחר אישור עורך הדין של התחנה. החבר יקבל את מלוא המחיר של שווי התחנה באותו זמן".  
(ההדגשה שלי ה'א'ש')

19. עינינו הרואות כי לפי התקנון "חבר שהורשע בפלילים בעבירה חמורה" או "עבירה שפוגעת בשמה הטוב של התחנה", האסיפה הכללית רשאית ברוב של 90% מחברי תחנת המוניות, ולאחר אישורו של עורך הדין של התחנה, לנקוט כנגדו בסנקציות הבאות (להלן: הסנקציות):

(-) ראשית, השעיית חברותו בתחנת המוניות.

(-) שנית, רכישת מניותיו בחברה תוך תשלום המחיר המלא של שווי מניותיו.

20. ודוק, לא מדובר בהשעיה אוטומטית מהחברות בתחנה וגם לא בכפייה אוטומטית של לקיחת מניותיו בניגוד לרצונו ותוך תשלום לידי של מלוא מחיר השווי של המניות. עדיין יש לקבל אישור עורך הדין של החברה לביצוע הסנקציות האמורות. וחשוב מכך, כדי ליישם את הסנקציות האמורות 90% מחברי האסיפה הכללית של החברה חייבים להצביע שכן ייעשה.

21. לא מדובר ברוב רגיל של האסיפה הכללית אלא ברוב מיוחד של 90 אחוז. באסיפה הכללית יש 25 חברים (ראו פרוטוקול האסיפה הכללית, נ/2) ולכן צריך שיצביעו 90 אחוז מהם כדי שיינקטו הסנקציות האמורות כנגד הנאשם, קרי 22.5 חברים. לכן, צריך שיצביעו 23 חברים בעד הסנקציות. מדובר בסמכות שתלויה בשיקול הדעת של כל אחד ואחד מ-23 החברים. די בכך שאחד מ-23 החברים לא יסכים להפעיל את הסנקציות נגד הנאשם כדי שההצעה תיפול.

22. בפסיקה נקבע שכאשר הנזק המוחשי והקונקרטי שנטען שייגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו בדין הוא פונקציה של הפעלת שיקול דעת, בית המשפט יתקשה לקבל את הטענה שייגרם לו נזק כזה.

23. ב-רע"פ 3224/19 אביב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (28.5.19) (להלן: עניין אביב) היה מדובר במבקש שהורשע בעבירות של התנהגות פרועה במקום ציבורי, איומים ותקיפת סתם וכן החזקת סם לצריכה עצמית. התקבל תסקיר מטעם שירות המבחן ואשר המליץ לבטל את ההרשעה בעניינו. בית משפט השלום בירושלים קיבל את המלצות שירות המבחן והורה על ביטול ההרשעה. המדינה הגישה ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים על אי ההרשעה.



24. בין לבין, המבקש ניגש לבחינה לקראת קבלת רישיון תיווך במקרקעין ועמד בו בהצלחה. ואז עלתה הטענה שהשארית ההרשעה בעינה תמנע מהמבקש מלעסוק במקצוע של מתווך מקרקעין. הטענה נדחתה והמבקש הורשע על ידי בית המשפט המחוזי. בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון נדחתה. כבוד השופט קרא קבע בפסקה 12 לחוות דעתו את הדברים הבאים:
- "למעשה, גם אם יורשע המבקש, עדיין נתונה לרשות המנהלית שיקול הדעת האם להעניק לו את רישיון התיווך. הרשעה בפלילים אינה מונעת באופן "אוטומטי" מהמבקש לקבל רישיון. גם לשון סעיף 5 הנ"ל מקנה במפורש שיקול דעת נרחב לרשם האם להעניק את הרישיון במקרה הקונקרטי וזאת בשים לב למהותה, לחומרתה ולנסיבותיה של העבירה. בשקלו את עניין המבקש, יוכל הרשם (ואין אני מחווה דעה בעניין זה) להחליט כי המבקש ראוי לקבל את הרישיון וכי ההרשעה בפלילים איננה מונעת זאת ממנו. לכן, לא מתקיימת פגיעה חמורה בשיקום, המהווה את הרציונל לחריג אי ההרשעה.
- (ההדגשות שלי - ה'א'ש')
25. ב-רע"פ 6496/20 ורבר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 21.9.20) (להלן: עניין ורבר) המבקש עבד כנהג מונית בחברת הסעות. הוא הורשע בביצוע עבירת איומים נגד עורך הדין של גרושתו ובנוסף הורשע בביצוע עבירות של תקיפת סתם ואיומים נגד גיסו.
26. בעניין ורבר, המבקש ביקש שהרשעתו תבוטל וטען שייגרם לו נזק מוחשי וקונקרטי מעצם ההרשעה וזאת משתי סיבות: ראשית, חברת הסעות שבה עבד סיימה את ההתקשרות ביניהם בשל הרשעתו בפלילים; שנית, קיים חשש שרישיון הנהיגה הציבורי שברשותו יישלל ממנו ולכן לא יוכל לעבוד כנהג מונית.
27. בסופו של יום, בעניין ורבר, טענותיו של המבקש נדחו וההרשעה נותרה בעינה. כמו כן, נקבע שגם אם חברת ההסעות סיימה את ההתקשרות עימו בשל הרשעתו בפלילים, עדיין לא הוכח שעקב הרשעתו בדין בהכרח יישלל רישיונו לעבוד במשלח ידו כנהג מונית (ראו דברי כבוד השופט אלרון בפסקה 11 לחוות דעתו). כידוע, הסמכות לשלילת רישיון נהיגה ציבורי היא סמכות שבשיקול דעת.
28. לכן, הנני קובע שהנאשם לא הוכיח שייגרם לו נזק מוחשי וקונקרטי אם ההרשעה תמשיך לעמוד בעינה.
29. לסיכום, הנאשם לא עמד באף אחד משני התנאים המצטברים לצורך ביטול ההרשעה. ראשית, האינטרס הציבורי מחייב את השארית ההרשעה על כנה בשל אופיה של העבירה שבה הורשע שהיא עבירת אלימות חמורה. שנית, הנאשם לא הוכיח שייגרם לו נזק מוחשי וקונקרטי אם ההרשעה תמשיך לעמוד בעינה.
- מתחם העונש ההולם



30. למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של אלימות כאשר מדובר בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, אפנה לפסיקה שלהלן של בית המשפט העליון:
- א. רע"פ 8781/16 הלפרין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 16.4.18). המבקש הורשע בבית משפט השלום בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ונגזרו עליו 4 חודשי מאסר על תנאי ועונשים נלווים. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.
- ב. רע"פ 493/20 שרים נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 8.3.20). המבקש הורשע בבית משפט השלום בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ונגזרו עליו 5 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות ועונשים נלווים. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.
- ג. רע"פ 4963/22 מנשירוב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 21.7.22). המבקש הורשע בבית משפט השלום בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ונגזרו עליו 3 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות ועונשים נלווים. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.
- ד. רע"פ 995/23 טורזמן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 9.2.23). המבקש הורשע בבית משפט השלום בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ונגזרו עליו 4 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות ועונשים נלווים. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.
31. על כן, הנני קובע שמתחם העונש ההולם בעבירה שבה הורשע הנאשם נע בין 3 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל וזאת בצירוף מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן. העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם
32. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון לקולא את הנתונים הבאים: העדר עבר פלילי; הודאתו של הנאשם וחוסון בזמן שיפוטי והיחסון מהמתלונן להעיד בבית המשפט; קבלת אחריות והבעת חרטה; התסקיר החיובי שהתקבל בעניינו של הנאשם.
33. לפיכך הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 3 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות. הנאשם יבצע את עבודות השירות במקום, בימים ובשעות שעליהם המליץ הממונה על עבודות שירות בחוות הדעת שהוגשה על ידו לבית המשפט.
- כמו כן, הנאשם יתייצב ביום 29.10.2024 בשעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות שירות לתחילת ריצוי עבודות השירות.
- ב. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום הנאשם לא יבצע עבירת אלימות.
- ג. הנאשם ישלם פיצוי בסך 6,000 ₪ למתלונן. הפיצוי ישולם ב-3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.11.24 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד יעמוד מלוא סכום הפיצוי לפירעון מיד.
- ד. הנאשם ישלם קנס בסך של 3,000 ₪ או 10 ימים מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.12.24 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מיד.
- זכות ערעור תוך 45 ימים.
- ניתן היום, כ"א אלול תשפ"ד, 24 ספטמבר 2024, במעמד הצדדים.